

straňováním překážejícího stromoví, totiž jeho okleštěním. Domáhají se tedy žalobci náhrady škody, která jim jako soukromým osobám vznikla povolením a výkonem užívacích práv v § 8 (1) písm. c) cit. zák. uvedených a na kterou nebyl vzat zřetel již při stanovení odškodného za vyvlastnění. Jde proto o náhradu škody, o níž jednají §§ 14 odst. (3) a 15 odst. (4) elektrisačního zákona, a také žalobci sami se těchto zákonných předpisů ve svých žalobách dovolávají. Soudní ochrany domáhají se podáním řádné žaloby, o kteréž má býti jednáno ve sporném řízení. Ale jak v rozhodnutí čís. 8025 sb. n. s. dovozeno, jest i v případě § 15 odst. (4) cit. zák., o kterýž jde, předepsáno řízení nesporné. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti ve věci samé a podle § 477 čís. 6 c. ř. s. odmítnouti obě žaloby pro nepřipustnost sporného řízení a vysloviti zmatečnost sporného řízení.

Čís. 10961.

K vydobytí pohledávky (pojišťovací premie), splatné před zahájením vyrovnání, nelze povolití exekuci po zahájení vyrovnání.

(Rozh. ze dne 7. září 1931, R I 586/31.)

Na základě upomínacího platebního příkazu ze dne 18. března 1931 vedl vymáhající věřitel k vydobytí pojišťovací premie, splatné dne 1. prosince 1930, exekuci proti dlužníkovi, o jehož jmění bylo dne 3. února 1931 zahájeno vyrovnací řízení. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud co do jistiny a úroků vymáhané pohledávky exekuční návrh zamítl; rekursu co do povolení exekuce k vydobytí útrat platebního příkazu nevyhověl. Důvody: Jak vyplývá ze spisů, bylo usnesením krajského soudu ze dne 3. února 1931 zahájeno o jmění povinného vyrovnací řízení a není dosud skončeno. Podle § 10 vyr. ř. nelze nabytí soudcovského práva zástavního a uspokojovacího po zahájení vyrovnacího řízení na věcech patřících dlužníku. Tento zákaz vztahuje se však jen na pohledávky, které tu byly v době zahájení řízení vyrovnacího a podléhaly vyrovnání, nikoliv však na pohledávky, které vznikly teprve za řízení (§ 10 odst. (4) vyr. řádu). Platební rozkaz ze dne 18. března 1931, tvořící exekuční titul (§ 1 čís. 3 ex. ř.), byl vydán za řízení, útratová pohledávka vznikla tedy za řízení a nepodléhá vyrovnání, jistě však pohledávka na jistině a úrocích.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody:

Rekursní soud posoudil věc po právní stránce správně, zamítnuv návrh na povolení exekuce co do pohledávky na jistině a úrocích z důvodu, že tato pohledávka tu již byla v době zahájení vyrovnacího řízení a že se tudíž na ni vztahuje zákaz § 10 (1) vyrovnacího řádu o nabytí soudcovského práva zástavního a uspokojovacího po zahájení řízení.

Stačí proto odkázati stěžovatelku na správné důvody napadeného usnesení. Pokud stěžovatelka poukazuje k rozhodnutí čís. 3621 sb. n. s., nebylo zásad v něm vyslovených použito na tento případ již proto, že se toto rozhodnutí týkalo pohledávky, jejíž splatnost nastala teprve po zahájení vyrovnacího řízení, kdežto pohledávka, o niž jde v tomto případě, stala se splatnou, jak plyne ze spisů, již před zahájením řízení vyrovnacího. Z tohoto důvodu neuvažoval nejvyšší soud o věci po právní stránce s hlediska, z něhož vycházel v případě, jehož se týkalo rozhodnutí čís. 3621 sb. n. s. Srovnej též rozhodnutí čís. 4372 sb. n. s., jímž bylo obdobně rozhodnuto.

Čís. 10962.

Úmluva, že sudištěm jest příslušný soud v X. (v místě, kde byl jen okresní soud), jest neurčitá a tudíž neplatná a nezávazná.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 474/31.)

V písemné dohodě o dodávce ujednaly strany, že sudištěm jest příslušný soud v Ústí nad Labem. Žalobu o zaplacení kupní ceny 55.140 Kč zadal prodávatel na krajském soudě v Litoměřicích. K námitce místní nepříslušnosti soud prvního stupně žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl. Důvody: Prvý soud odůvodňuje usnesení, odmítající žalobu, najmě tím, že doložka o příslušnosti jest prý nejasná a neodpovídá přesným předpisům § 104 první odstavec j. n. Rekursní soud nemůže s tímto názorem prvního soudu souhlasiti. Ze stran, které uzavřely písemnou dohodu ze dne 21. ledna 1930, bydlí jedna strana (žalobce) v Ústí a druhá strana (žalovaný) v Praze. Z této dohody mohou každé straně proti druhé vzejíti právní nároky a povinnosti. Jest pochopitelné, že by bylo neúčelné, by žaloby z dohody musily býti podány u různých soudů podle toho, která strana jest žalována, a že proto strany doložkou ujednaly, že pro všechny spory z dohody příslušným jest soud žalobcova bydliště. Jest přisvědčiti žalovanému v tom, že doložka není zcela přesně upravena. Nicméně vyhovuje předpisu § 104 první odstavec j. n. a obsahuje výslovné ujednání, že pro všechny spory z dohody jest příslušným soud podle žalobcova bydliště. Toto bydliště, Ústí, jest v doložce jmenovitě uvedeno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Úmluva, že sudištěm je příslušný soud v Ústí n. L., je neurčitá a pro tuto neurčitost není platná a závazná (§ 869 obč. zák.). Připouští možnost různého výkladu a tuto možnost nelze vyloučiti podle obsahu samé listiny. Jednak je možný výklad, že u okresního soudu v Ústí n. L. lze žalovati u všech sporů z dohody, ať je okresní soud v Ústí n. L. věcně příslušný nebo není, tedy výklad, že slova příslušný